

farligt, fordi det underkender det, som er det afgørende.« — *Brorsen* (V.) vilde derimod ønske, at der kunde finde en Forhandling Sted om Forsvaret, og at man ved gensidig Imødekommen kunde naa saa vidt, at Spørgsmaalet dog i nogen Tid blev taget af Dagsordenen. Han havde samme Syn som Forslagsstillerne paa Luftforsvarets Tilstand og var ligeledes enig i, at de andre nordiske Lande er betydelig længere fremme med Hensyn til en tidssvarende Ordning af Neutralitetsværnet. Men han fandt det ikke paakrævet at nedsætte en ny Kommission. »Nej, det, det kommer an paa, hvis vi i det hele taget skal i Gang med Forhandlinger om Forsvaret paa ny, er, om Regeringen har Vilje til at være med her og gaa i Spidsen. Har den det, saa vil vi fra vor Side uhyre gerne deltage.«

Ordføreren for Forslagsstillerne var meget skuffet over Forsvarsministerens Udtalelser, men modtog Ministerens Tilbud om Sagens Behandling i et Udvalg. Der vilde dog altid være en Mulighed for, at man dær kunde tale sig til Rette.

Efter Forslag af J. P. Larsen blev Sagens Behandling standset og Forslaget henvist til et Udvalg. Ifølge den afgivne *Beretning* afholdt Udvalget Møde med Samraad med Forsvarsministeren, hvorunder Ministeren besvarde en Række Spørgsmaal, som i Forvejen skriftlig var stillet af Udvalget.

---

13. Beretning til Rigsdagen angaaende Folkeforbundets 18. Forsamling i Genève fra den 13. September til den 6. Oktober 1937. [A. Sp. 4355. — F. Sp. 3519, L. Sp. 600].

---

14. Beretning angaaende den XXI. og XXII. internationale Arbejdskonference (Søfartskonferencen) i Genève 1936. [A. Sp. 2265. — F. Sp. 25, L. Sp. 8].

---

15. Beretning angaaende den XXIII. internationale Arbejdskonference i Genève 1937. [A. Sp. 3537. — F. Sp. 2741, L. Sp. 494].
